

Lâm Bích

Tạ Ôn 40 Năm

Pm. Cao Huy Hoàng

1. Làm sao biết được đường đi nếu không có người chỉ lối. Làm
 2. Làm sao biết được tình yêu nếu không hiến mình chịu chết. Làm
 3. Làm sao giữ được niềm vui nếu không hy vọng tin mến. Làm

sao biết nơi đi tới nếu không có người về đến nơi. Con xin tạ
 sao yêu được sự chết nếu không có người chết vì yêu. Con xin tạ
 sao hy vọng tin mến nếu không sống trọn đời chứng nhân. Con xin tạ

ơn Chúa Giê - su muôn đời. Vì Ngài là đường đi và cũng là đích
 ơn Chúa Giê - su muôn đời. Vì Ngài là tình yêu tình yêu là chịu
 ơn Chúa thương ban cho đời. Hồng Y Phan - xi - cô tràn hy vọng tin

đến. Là người dẫn lối và cũng là bạn thân. Con đường gian
 chết. Và Ngài đã chết mà Ngài là Phục Sinh. Yêu là cho
 mến. Người tìm đích đến nơi lao tù nguy nan. Tâm hồn hân

nan nhưng Ngài là sức mạnh. Con đường cô quạnh nhưng Ngài là ủi
 đi nhưng Ngài là tất cả. Yêu là khiêm hạ nhưng Ngài là bình
 hoan ân tình Ngài rõ ràng. Gương lành vô vàn chiếu rọi nơi trần

an. ĐK: Tạ ơn Chúa Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia! Nhà Lâm
 an. Tạ ơn Chúa Nhà Việt
 gian.

Bích reo lên câu ca vang muôn nơi xa. Bốn mươi năm anh em sum
 Nam Tháng năm qua

hòa vui trong tình Chúa. Bốn mươi năm đi gieo Tin Mừng khắp nơi gần xa.
 Tháng năm qua